

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 20-06-2177 פלוני נ' מדינת ישראל

בפני לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן, יו"ר הוועדה
חברת וועדה - בת שבע זיידמן, עו"ס
חברת וועדה - מימי גילוף, חינוך
נציגת שב"ס - מירב כהן בן-מוחה
מזכירת ועדה - אביטל דהן

המבקש פלוני
ע"י ב"כ עו"ד יונס אלגרנאוי

נגד

המשיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גיורא חזן

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
1. האסיר מרצה מאסר שני למשך 28 חודשים בגין עבירות נשיאת ואחזקת נשק וירי לעבר אדם.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה, הורשע ולגזר הדין, האסיר החזיק ונשא רובה
3. מסוג קרלו וכדורים תואמים, עימם נשא לבית גאלא שהוא רעול פנים ובהגיעו לארגמון נצאר
4. באזור המשקיף לכביש המנהרה, ירה לעבר גיפ צבאי באמצעות רובה הקרלו כ-35 כדורים. מדובר
5. בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן.
2. לא ניתן לקבל טענת בא כוח האסיר כי התנהגות האסיר בכלא תקינה. לחובת האסיר עבירת
3. משמעת, שעניינה החזקת ממצאים אסורים, כאשר מדובר בהחזקת ממצאים שאסורים להחזקה
4. במרחב הציבורי ואשר נתפסו בחדר חלוקה ומכבסה. בגין עבירה זו נשללו מהאסיר טובות הנאה.
5. בנוסף, לחובת האסיר מספר חמ"ן שלילים, שעניינם התנהגות שלילית כלפי סגל ואסירים ממרץ
6. 2020, כוונות אסירים תושבי חברון להיפלט מהאגף מיוני 2020 וסכסוך משפחות ג'עפרי ושמרון.
7. כאן המקום לציין כי בעוד שניתן היה אולי לקבל טענות בנוגע לחמ"ן האחרון, בנוגע לסכסוך
8. המשפחות, כי אין בו כדי ללמד על התנהגות שלילית מבחינה בטחונית, הרי ששני חמ"ן קודמים,
9. המתייחסים להתארגנות של אסירים, שהאסיר נכלל בהם ולהתנהגות ספציפית של האסיר
10. שבפנינו, הן כלפי אסירים והן כלפי אנשי סגל - אלו מלמדים על הלך רוחו והתנהלותו של האסיר
11. במהלך השנה האחרונה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 20-06-2177 פלוני נ' מדינת ישראל

3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ היא כללית ולא מתייחסת באופן פרטני לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו - אולם נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור ו-עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) - להלן: ענין צופי].
4. עיון בהחלטת וועדת השחרורים מיום 4.3.07 מעלה כי בעניינו של האסיר נקבע ששחרור האסיר "יהווה פגיעה קרובה וממשית לשלום הציבור", בין היתר בהתחשב גם בחוות דעת שב"כ, ממנה עלה שהאסיר היה פעיל בארגון צבאי, התנזרים.
5. לחובת האסיר רישום פלילי הכולל הרשעה קודמת וחברות בהתאגדות בלתי חוקית ועבירות נגד קיום הסדר הציבורי, בגינם ריצה 17 חודשי מאסר בפועל והושתו עליו קנס ו-20 חודשי מאסר מותנה ל-5 שנים. ממאסרו הקודם השתחרר האסיר ביום 24.9.07 ובחלוף כ-7 שנים לאחר מכן שב לסורו ועבר את העבירות בגינן מרצה את מאסרו הנוכחי.
6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. בעניין זה אין לנו אלא להפנות לקביעות בית המשפט המחוזי ב-עת"א 30452-01-21 מדינת ישראל נ' דאדי (20.1.21) (להלן: עניין דאדי) -
- "כשמדובר בעבירות שהמניע להן הוא אידיאולוגי, הרי שכל עוד הנסיבות שנגדן כוונת המעשים שהונעו מהמניע האידיאולוגי מתקיימות, הסכנה להישנות מעשים דומים על אותו רקע שרירה וקיימת. במצב דברים זה, אסיר שביצע עבירה ממניע אידיאולוגי צריך לשכנע את הועדה שהוא זנח את התפיסה שהביאה אותו לביצוע המעשים.
- המציאות בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני ..., לא השתנתה, והמתח הנובע מכך בעינו עומד... הדאגה שמא הוא ישוב ויבצע עבירות דומות כחלק מההתנגדות לשלטון הישראלי ולכוחות הביטחון, אינה דאגת שווא".

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

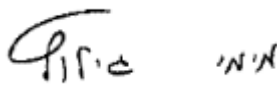
וש"ר 20-06-2177 פלוני נ' מדינת ישראל

7. מפי האסיר שמענו שהוא מתחרט על מעשיו ומבקש להתנצל. האסיר סיפר כי הוריו אנשים חולים, יש לו שני ילדים קטנים, אשר אחד מהם נולד לאחר מאסרו והוא לא ראה אותו. האסיר דואג להוריו המבוגרים ולילדיו הקטינים ומבקש לראות אותם בחג הקורבן הקרב ובא. האסיר התחייב שלא לחזור על מעשיו ובמילותיו "לעולם לא". אף אם ניתן לראות בדברים אלו הבנה של חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו - כפי שנקבע ב-ענין דארי "ההלכה קובעת כי לשם הוכחת שינוי אין די בהצהרות מילוליות של הנוגע בדבר, אלא יש להציג תמונה משכנעת ונתמכת במעשים של ממש לאורך זמן". עוד נפסק, כי "אין די באמירה בודדת שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים וידועים" כדי ללמד שהאסיר עבר שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה [ראו והשוו ענין מנצור]. התנהלות האסיר, הן עובר למעצרו והן במהלך שהותו בכלא, כאשר אין זו הפעם הראשונה, מקשה להגיע למסקנה שהוא זנח את הקו האידיאולוגי, משכך לא הובאה בפנינו ראיה המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו - הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ג' אב תשפ"א, 12/07/2021 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מירב כהן בן מוחה,
נציגת שב"ס